

gør Indsigelse mod den Besparelse, man her vil indføre. Alle Ordførerne har nu udtalt sig om deres Betæneligheder ved at nedlægge Ærø Retskreds og sammenlægge den med Langeland; i det andet høje Ting har min ærede Partifælle, Hr. Ellinger, udtalt sig i samme Retning, i Bemærkningerne til Lovforslaget har Ministeren selv anerkendt, at der kan anføres adskillige Betæneligheder ved denne Sammenlægning, og endvidere er den Betænkning, der er udarbejdet af det høje Lands ting, et levende Udtryk for, at man her i Virkeligheden begaar en Uret overfor en lille Landsdel, der ligger saa isoleret, at det vil medføre væsentlige Ulemper for den, at Retskredsen bliver lagt sammen med Langeland.

Det er dog ikke alene disse Ulemper, som den højtærede Justitsminister beredvilligt har lovet at medvirke til at afhjælpe i saa høj Grad, som det er muligt under disse ændrede Forhold, men det er tillige dette, at Ærø ligger saa isoleret, som det ligger. Ærøs Forbindelse med Omverdenen er saa vanskelig, at det er fremhævet overfor mig, at der f. Eks. ved en enkelt Lejlighed i en stærk og vedholdende Isvinter har været indtil 83 Dage, hvor Ærø ikke har haft nogen Forbindelse med Omverdenen, og Forbindelsen har nogle Gange været afbrudt nogle og fyrretyve Dage.

Dertil kommer, at denne Ø's Befolkning, selv om den kun tæller godt 13 000 Indbyggere, ejer en saadan Hjemstavns-kærlighed, at den nu føler sig sat i anden Række, fordi man Gang paa Gang beskærer den paa forskellige Omraader. Jeg skal saaledes meddele det høje Ting, at Ærø har alle Dage haft sin egen Jurisdiktion med Tingsted i Ærøskøbing og ved Indlemmelsen i Kongeriget efter Krigen blev der lovet Ærø, at den skulde beholde sine Embedsmænd og beholde samme Plads og samme Betydning, som den havde haft før. Der anføres dog, at man ikke kan finde denne Bestemmelse, og at der ikke foreligger noget skriftligt om, at Ærø har faaet dette Løfte — og det kan der vel heller ikke gøre. Men derovre fastholder man, at man har et saadant Løfte, ja, man er endogsaa gaaet saa vidt at have lovet, at Øen ikke skulde stilles daarligere, men snarere bedre ved at føres ind under Kongeriget. Paa det Tidspunkt var der paa det mere verdslige Omraade en Stads- og Landsret med en Overfoged som Præses og to Assessorer, af hvilke den ene tillige var Aktuar, den anden Amtsforsvalter, og en Fysikus (Distriktslæge), alle med Sæde

eller Bopæl i Ærøskøbing. Nu har man borttaget Politimesteren og Distriktslægen, og nu vil man borttage den eneste juridiske Embedsmand, de har derovre, saa Øen kun bliver en Filial til en nærliggende Ø, som i og for sig ikke har ret meget mere Krav paa at have et Hovedomraade for en Dommer, end Ærø selv har. Naar Forholdene nu er saa vanskelige, og man ved Retsplejeloven af 11. April 1916 i Virkeligheden anerkendte alle disse Indvendinger imod, at Ærø blev nedlagt som Retskreds, idet man vedtog, at Retskredsen skulde bevares ubeskaaret for Ærøs Vedkommende med Hovedtingsted i Ærøskøbing og Bitingssted i Marstal, saa synes jeg, at alle Faktorer i Virkeligheden har anerkendt, at der er saa vægtige Forhold, der taler for at beholde Dommerembedet i Ærøskøbing, at det maa vække Betænelighed, at man nu vil gaa til at nedlægge det, og jeg nærer derfor det Haab, at det Udvalg, som jeg nu hører vil blive nedsat om dette Forslag, vil finde, at selv om den højtærede Justitsminister saa fast holder paa, at Nedlæggelsen skal finde Sted, dog alligevel vil tage det Hensyn til Øen, at man vil finde, at her finder en Bortskæring Sted, som ikke er berettiget.

Lad mig endelig sige: Denne Ø stiller saa faa Krav til Statskassen som noget Landomraade i vort Land. Jeg husker, at der for nogen Tid siden, saa vidt jeg husker, var det her i denne Sal, blev fremhævet, at der var et stort og velhavende østjysk Amt, som fik et større Bidrag fra Statskassen i Refusion til sine sociale Udgifter, end Amtet selv indbetalte til Statskassen i Form af Statsskatter. Hvis man kunde anføre noget lignende for Ærøs Vedkommende, at dette Landomraade medførte større Bekostning for Staten, end det selv bidrog til Administrationen, saa kunde jeg tænke mig, der var noget berettiget i denne Nedlæggelse. Men det er slet ikke Tilfældet. Det er oplyst for mig, at Statsskatten for Ærøs Vedkommende i 5-Aaret fra 1921—22 til 1925—26 har udgjort 1 921 375 Kr., medens Statstilskuddet til den samlede sociale Lovgivning derovre, beregnet paa samme Maade som for det nævnte østjyske Amt, androg i samme Tidsrum ca. 1/2 Mill. Kr. Det vil sige, at man derovre betaler indtil 4 Gange saa meget, som man faar igen. Dertil kommer, at Ærø er med til at betale Underskuddet for Eksempel for de danske Statsbaner, som nu har givet Underskud i flere Aar, uden at have nogen som helst Gavn af disse Statsbaners Virksom-